

Raamatult lugejale

Jan Kaus

Püüa puudutada mind õrnalt ja ma püüan sind puudutada tugevalt.

Kõige rohkem kardangi puutumatus. Üksinduse ärkvelund. Su pilgu soojuseta olen vaid tardunud tükk mateeriat.

Kui võimalik, olgu pilgu liikumine ainus jälg, mille minusse jätab. Tõsi, plekkidest või märkmetest on näha, et olen teinud ja käinud, et mind on kuulatud, võib-olla isegi kuulda võetud.

Mulle meeldib, kui mind riulilt kaasa võetakse, sest minagi soovin viia su rännakule. Minu seltsis saad liikuda liikumata aegadesse-kohtadesse, mis jäävad väljapoole su keha haaret.

Sellest pole lugu, kui mu lugu sind kuhugi ei vii. Kõik lood on seotud, sa jõuad kindlasti kellegi teise seltsis kohale rohkem kui korra, kauemaks kui korraaks.

Pea meeles, et aja ja ruumi piirangud valitsevad vaid minu kaante, paberi, trükkivärvi üle, ent mitte mu lugude üle. Sul on alati võimalus saada osa lugude lõppematusesest.

Mu seest võid leida vaate saladusele, mis ühendab kõiki maailma lugusid ning mida pole võimalik lahendada. Ent tegu on saladusega, millest saab alati ammutada jõudu, sest see ahvatleb meid elama.

Mu lugemisel tekkivat kõige levinumat sümptomit – vajadust võtta kätte teisi minusuguseid – ei pea kartma, vaid lootma.

Päikest ei meeldi mulle võtta, aga mu kirjatähed võivad heita sama palju valgust kui taevatähed ja pakkuda sama palju varju kui öö.

Vett pelgan samuti, aga leidub janusid, mida oskan väga hästi kustutada, ja teisi, mida oskan väga hästi läita.

A B C D E F G H I J K L
O P Q R S T U V W X Y Z

Die laut Buchstaben.

Ükski maailma avarus ei võta nõnda vähe ruumi kui mina. Ükski maailma avarus ei paku nõnda palju ruumi kui mina.

Võiksin ennast iseloomustada ka nii: „Tähelepanu, tegemist on ravi-
miga!“ Ent minu puhul pole tegu hoiatuse, vaid üleskutsega. Õieti
polegi ma mitte niivõrd ravim, kuivõrd ravum. Väike väänik, mis
annab asu, et sa kinni eal ei kasu.

Kuigi sageli näed riulis vaid mu selga, ei seisa ma tegelikult kunagi
su poole seljaga. Kui oleksin maja, leiaksid minust lugematul hulgal
avasid ja käike, rohkem kui ühe keldri, rohkem kui ühe pööningu.
Võtmed on alati sinu.

Kui sa mu avad, avad mu süle. Ja kui meil mõlemal veab, siis see
jäabki avatuks.

Ma olen pisut nagu puu, millest mind valmistati, ühtaegu üks ja
mitu. Sina, mu lugeja, paljundad mind lugedes, samas kui mina saan
lugemise käigus sinuga üheks.

Kui sul napib aega, siis minu seltsis avaneb sul võimalus seda otsida
ja leida ning mõnikord aeg sootuks unustada. Voolaku aja vesi
merre ja lugude mesi verre!

Tervitades
Raamat

Die laut Buchstaben.